

Sygn. akt II K 547/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Rejonowy w Piotrkowie Trybunalskim II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Nadia Kołacińska-Sumińska

Protokolant: sekr. sądowy Marta Owczarek

przy udziale Prokuratora: xxx

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 roku sprawy

J. D.

s. M. i M. z domu C.

ur. (...)

w K.

oskarżonego o to, że:

w dniu 06.07.2016r ok. godz. 13:05 na ul. (...) w P. (...) prowadził po drodze publicznej pojazd mechaniczny- samochód ciężarowy marki M. nr rej (...) w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości prowadzącym o godz. 13:09 do stężenie na poziomie 0,95 mg/l, o godz. 13:46 do stężenia na poziomie 0,95 mg/l , o godz. 13:53 do stężenia na poziomie 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu pomimo tego, że był wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego w S. (...) sygn. akt II K 758/12 za kierowanie pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości czym umyślnie naruszył zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym

tj o czyn z art. 178 a § 4 kk

orzeka

1. oskarżonego **J. D.** uznaje za winnego popełnienia zarzuconego mu czynu z tą zmianą, że eliminuje z opisu czynu stwierdzenie dotyczące wcześniejszego skazania i przyjmuje, że wyczerpał znamiona art. 178 a § 1 kk i za to na podstawie art. 178 a § 1 kk wymierza mu karę grzywny w rozmiarze 80 (osiemdziesięciu) stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;
2. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w strefie ruchu lądowego na okres 3 (trzech) lat;
3. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka od oskarżonego na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej kwotę 5.000 (pięć tysięcy) złotych tytułem świadczenia pieniężnego;
4. na podstawie art. 63 § 4 kk na poczet orzeczonego w punkcie 2. zakazu zalicza oskarżonemu okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 06.07.2016 r.;

5. na podstawie art. 63 § 1 kk na poczet orzeczonej kary grzywny zalicza oskarżonemu zatrzymanie w sprawie w dniu 06.07.2016r, przyjmując iż jeden dzień rzeczywistego pozbawienia wolności jest równy dwóm dziennym stawkom grzywny;

6. zwalnia oskarżonego od kosztów procesu, które przejmuje na rachunek Skarbu Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 6 lipca 2016r. w godzinach wczesno popołudniowych (13:00) J. D. prowadził pojazd mechaniczny – samochód ciężarowy marki M. nr rej. (...) – jechał ulicą (...) w P. (...) Został zatrzymany do kontroli przez patrol Policji, poddano go badaniu alcometrem. Okazało się, że oskarżony znajduje się w stanie nietrzeźwości z kolejnymi wynikami: 0,95 mg/l, 0,95 mg/l, 0,93 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 41v, notatka urzędowa k. 1, protokół badania z wynikami k. 2)

J. D. ma 62 lata. Posiada wykształcenie podstawowe, ma na utrzymaniu żonę, która leczy się psychiatrycznie. Utrzymuje się z prac dorywczych.

Wyrokiem S.R. w S. (...) z dnia 23 stycznia 2013r. w sprawie II K 758/12 został skazany za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., za które wymierzono karę 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat próby, 3 lata zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. C, BE i CE, na poczet zakazu zaliczono zatrzymanie prawa jazdy od dnia 17.09.2012r., orzeczono 100 zł świadczenia pieniężnego oraz podanie wyroku do publicznej wiadomości. W dniu 21 lutego 2013r. wykonano świadczenie pieniężne. Wyrok podano do publicznej wiadomości.

(dowód: oświadczenie oskarżonego k 41, wyrok k. 52 akt II K 758/12 S.R. w S. (...), karta karna k. 10, zaświadczenie lekarskie k. 36)

Oskarżony przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Podał, że szef zmienił mu grafik, dlatego wsiadł do samochodu. Mieszka z żoną, która leczy się psychiatrycznie. Wyraził skruchę.

(dowód: wyjaśnienia oskarżonego k. 41v)

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Zebrany w sprawie materiał dowodowy pozwala przyjąć, iż oskarżony popełnił przypisane mu przestępstwo.

Ustalenia faktyczne Sąd poczynił w oparciu o wyjaśnienia oskarżonego złożone w toku postępowania sądowego, w których ten przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Z tymi wyjaśnieniami koresponduje materiał dowodowy w postaci notatki urzędowej, protokołu badania na zawartość alkoholu w organizmie, który został oceniony przez Sąd, jako prawdziwy.

Mając powyższe na uwadze, Sąd uznał, iż вина umyślna oskarżonego nie budzi wątpliwości.

Niewątpliwie oskarżony prowadził w dniu 6 lipca 2016r. pojazd mechaniczny, jednocześnie znajdował się wówczas w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony wypełnił znamiona przepisu art. 178a § 1 k.k., gdyż skazanie za przestępstwo z art. 178a § 1 k.k. z wyroku S.R. w S. (...) w sprawie II K 758/12, uległo zatarciu. Wyrok wydany w sprawie II K 758/12 uprawomocnił się w dniu 31 stycznia 2013r., okres próby upłynął skutecznie w dniu 31 stycznia 2015r., a w ciągu kolejnych 6 miesięcy nie doszło do zarządzenia wykonania kary. Do zatarcia skazania z mocy prawa doszło w dniu 31 lipca 2015r. Zakaz prowadzenia pojazdów został wykonany w dniu 17.09.2015r., świadczenie pieniężne wykonano w dniu 21 lutego 2013r., wyrok podano do publicznej wiadomości.

W niniejszej sprawie nie zachodzą żadne okoliczności wyłączające winę, czy bezprawność.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał na uwadze dyrektywy wymiaru kary określone w art. 53 kk.

Wymierzono karę 80 stawek dziennych grzywny, mając na względzie przyznanie się do winy, wyrażenie skruchy, dotychczasową niekaralność (skazanie w sprawie II K 758/12 uległo wszak zatarciu).

Sąd uwzględnił, jako okoliczności obciążające: znaczny poziom intoksykacji, poruszanie się pojazdem ciężarowym w stanie nietrzeźwości (prawie dwa promile) w środku dnia, co stwarzało duże zagrożenie dla innych użytkowników ruchu.

Oskarżonego nie tłumaczy fakt, że szef zmienił mu grafik i tym samym musiał wyruszyć w drogę. Nie była to nadzwyczajna sytuacja motywacyjna, która wyłącza jego winę. Znajdując się w stanie nietrzeźwości nie miał prawa wsiąść w żaden pojazd.

Środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczono na okres 3 lat.

Zakaz prowadzenia pojazdów, jako środek karny **może pełnić wszystkie funkcje penalne**. Na plan pierwszy wysuwa się jednak funkcja indywidualnoprewencyjna. Orzeczony zakaz ma uniemożliwić sprawcy ponowne popełnienie przestępstwa tego samego rodzaju, a jednocześnie wyeliminować go na pewien czas lub na stałe z ruchu. Ponadto w pewnym zakresie może on realizować funkcję wychowawczą, uświadamiając sprawcy konieczność ostrożniejszej jazdy (zob. K. Łucarz, Zakaz prowadzenia pojazdów, s. 84–95). Generalnoprewencyjny mechanizm oddziaływania zakazu prowadzenia pojazdów polega przede wszystkim na wzbudzeniu obawy u potencjalnych sprawców. Powoduje on także zrodzenie przekonania o nieopłacalności przestępstw skutkujących orzeczeniem zakazu i potrzebie przestrzegania przepisów ruchu drogowego. Realizacja tej funkcji jest w dużej mierze uzależniona od szybkości i nieuchronności środka karnego oraz od zapewnienia mechanizmów gwarantujących wykonanie orzeczonego zakazu. Orzeczony zakaz prowadzenia pojazdów pełni także funkcję retributywną, wyrażającą się w wyrządzeniu sprawcy dolegliwości. Środek ten pozbawia sprawcę możliwości prowadzenia pojazdów, co w odniesieniu do niektórych sprawców stanowi ponadto dolegliwość o charakterze ekonomicznym

Nie ulega wątpliwości, że sam przepis art. 42 § 2 KK, jednoznacznie nakłada na sąd obowiązek, w razie skazania za przestępstwo z art. 178a § 1 KK, orzeczenia wobec sprawcy tego występku zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych albo pojazdów mechanicznych określonego rodzaju. Taka treść tego przepisu, odczytana z uwzględnieniem wspomnianego już i niekwestionowanego jego ratio legis wskazuje, że zakresem orzeczonego na jego podstawie wobec sprawcy takiego przestępstwa owego środka karnego i określonym nim zakazem prowadzenia pojazdów mechanicznych, powinna być objęta możliwość prowadzenia przez niego, co najmniej pojazdu, którym on dopuścił się tego czynu zabronionego. Co więcej, to właśnie rodzaj tego pojazdu, przy orzekaniu o tym środku karnym w przewidzianych w art. 42 § 2 KK okolicznościach, winien stanowić podstawową przesłankę, determinującą wręcz każdorazowo „obowiązkowy” jego zakres. Nie może on być przecież określany w oderwaniu od rodzaju pojazdu, którym sprawca kierował, skoro to czyniąc wykazał, że zagraża bezpieczeństwu w komunikacji. Tym samym, o ile ów środek karny ma rzeczywiście realizować wspomniane już przypisane mu przede wszystkim prewencyjne funkcje, to całkowicie nieracjonalne i nielogiczne byłoby przy określaniu zakresu owego zakazu, przyzwolenie na możliwość wyłączenia spośród jego dotyczących rodzajów pojazdu, właśnie ten ich rodzaj, do którego należał pojazd prowadzony przez sprawcę w chwili popełnienia przedmiotowego czynu.

Nie ulega wątpliwości, że tenże przepis art. 42 § 2 KK, daje sądowi możliwość rozszerzenia owego zakazu także, co do pojazdów innego określonego rodzaju, czy nawet do wszelkich pojazdów mechanicznych. Jest to też warunkowane jego ratio legis. Same, bowiem okoliczności, tak podmiotowe, jak i przedmiotowe, popełnionego przez sprawcę czynu mogą dla zapewnienia możliwości rzeczywistego zrealizowania funkcji tego środka karnego, uzasadniać potrzebę takiego „poszerzenia” rodzajów pojazdów, których miałyby on dotyczyć. Może to nastąpić przykładowo w sytuacji, w której ów **sprawca swoim krytycznym zachowaniem wykazał, że pozostawienie mu możliwości prowadzenia**

innych rodzajów pojazdów, aniżeli ten przez niego w chwili dokonywania czynu kierowany, ani nie gwarantuje jego rzeczywistego wyłączenia z ruchu drogowego, ani też tym samym chroni dostatecznie bezpieczeństwo w komunikacji.

W ocenie Sądu, zachowanie J. D. uzasadnia konieczność pozbawienia go uprawnień do prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych. Oskarżony wsiadł w samochód i zdecydował się go prowadzić, mimo iż miał we krwi ponad 2 promile alkoholu, tak więc znajdował się w stanie upojenia alkoholowego. Prowadząc samochód ciężarowy w takim stanie, w godzinach natężonego ruchu stworzył niebezpieczeństwo dla innych użytkowników drogi. W ocenie Sądu, brak podstaw do wyłączenia z zakresu zakazu jakiegokolwiek rodzaju pojazdów.

Na podstawie art. 63 § 4 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonego środka karnego okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 6 lipca 2016r.

O świadczeniu pieniężnym orzeczono w myśl art. 43a § 2 k.k.

Na podstawie art. 63 § 1 k.k., na poczet grzywny zaliczono zatrzymanie w sprawie.

O kosztach orzeczono w myśl art. 624 § 1 k.p.k. – oskarżony nie ma stałej pracy, na utrzymaniu żonę.